

[Handelsministeren]

ilandføring af olien gennem rørledning til raffinering i Danmark.

Tinget står nu over for at skulle træffe endelig beslutning om to væsentlige elementer i energiplanen: en dansk naturgasforsyning og varmeplanen. Det skal ske på grundlag af et omfattende arbejde, der muliggør den endelige politiske stillingtagen.

Det er mig magtpåliggende, at naturgassen og varmeplanen ses i en videre energipolitisk sammenhæng. Dette er årsagen til, at disse elementer vil blive lagt frem med baggrund i en omfattende energipolitisk redegørelse, hvor der også orienteres om det hidtidige udviklingsforløb og om planerne for andre væsentlige dele af den samlede energiplan.

Med hensyn til naturgassen har jeg svært ved at forestille mig, at Danmark, som perspektiverne tegner sig for den globale energiforsyning, skulle fraskrive sig adgangen til at anvende denne på dansk territorium producerede energikilde. Næppe noget andet land ville kunne forstå en sådan handle måde, og enhver ansvarlig regering ville gøre sit yderste for at nyttiggøre en sådan energiressource, hvis udnyttelse ikke kan hindres af politiske beslutninger, der er truffet uden for vort lands grænser.

I den danske del af Nordsøen er der fundet gasforekomster i tilstrækkeligt omfang til forsyning af det danske marked et godt stykke ind i det næste århundrede, og sandsynligheden taler for, at væsentlig større, yderligere mængder vil være til rådighed.

Danskolie & Naturgas A/S har den 9. marts med forbehold af regeringens godkendelse sluttet kontrakt med Dansk Undergrunds Consortium om levering af naturgas til priser og på vilkår i øvrigt, som betyder, at et gasprojekt kan gennemføres med en rimelig økonomi.

Naturgas er imidlertid en energiforsyningskilde med en række særlige karakteristika, som man må indrette sig på. Belastningsfaktor, økonomi og afsætning må være sikret på forhånd. Når man samlet køber energimængder svarende til ca. 55 mill. t olie, må der være skabt sikkerhed for en stabil og langsigtet afsætning, og markedet må kunne bygges tilstrækkelig hurtigt op.

Her er det så, at varmeplanen kommer ind i billedet. Varmeplanlægning er imidlertid et instrument ikke blot for introduktion af naturgas, men også et nødvendigt redskab for

den udbygning af kraftvarmeforsyningen, som er en anden af de store byggesten i energipolitikken.

Regeringen er klar over, at der her er tale om en lovgivning, der er baseret på principper, som må give – og for mit vedkommende allerede har givet – anledning til alvorlig overvejelse. Jeg tror imidlertid, at man må overvinde betænkelighederne og i denne forbindelse især have tre forhold for øje: *at* energipolitikken føjes ind i anden fysisk planlægning og baseres på samme principper, som regulerer disse forhold, *at* energiforsyningen rejser problemer, hvor man ikke tør forlade sig på den almindelige markedsmekanisme, samt *at* alternativet til en regulering af varmeforsyningen i værste fald kunne blive: ingen forsyning!

Ingen energipolitik, der kan tages som et realistisk svar på udfordringerne i de kommende år, vil kunne gennemføres, medmindre man er parat til at sætte hensynet til helheden i en sådan politik over de præferencer, man måtte have for det ene eller det andet element i denne politik.

Skal vi kunne reducere landets afhængighed af olie fra de nuværende ca. 80 pct. til under 50 pct., hvilket er det langsigtede mål, der blev sat i 1976 – og mindre er næppe muligt eller forsvarligt – så vil ingen enkeltstående energipolitisk foranstaltning kunne løse opgaven. Det vil ikke være realistisk at tro, at vi kan spare os ud af problemerne, men vi ønsker gerne opnået et væsentligt bidrag ad denne vej.

Naturgassen alene løser heller ikke problemerne; men jeg vil gerne advare mod den opfattelse, man her møder: at gassen er et alternativ til kernekraften. Begge energiformer er lige nødvendige, og kræfterne må nu sættes ind på at færdiggøre grundlaget for en endelig beslutning om kernekraftens indførelse i Danmark. Som tilkendegivet i regeringserklæringen fra august 1978 og i statsministerens redegørelse ved åbningen af folketingsåret i oktober samme år forventer regeringen inden udgangen af 1980 gennem undersøgelser af mulighederne dels for samarbejde med andre lande, dels for deponering i den danske undergrund at få afklaret mulighederne for en forsvarlig opbevaring af højradioaktivt affald.

Varmeplanen er afgørende nødvendig, hvis planerne for naturgasforsyning og kraft-